

PÅSTANDSDOKUMENT 20100324.

Retten i Svendborg
Sagsnr. BS 3-153/2007

Journalist Jørgen Dragsdahl
Pederstrupvej 55
2750 Ballerup
v/advokat Henrik Holm-Nielsen

mod

- 1 Professor Bent Jensen
Vestergaard
Regissevej 2
5871 Frørup
v/advokat

og

- 2 Ansvarshavende chefredaktør Carsten Juste
- 3 Redaktionschef John Hansen
- 4 Journalist Jette Elbæk Maressa
- 5 Journalist Sanne Gram
c/o Jyllands-Posten
Grøndalsvej 3
8260 Viby J.

Der nedlægges sålydende:

Påstande:

Principal:

For så vidt angår sagsøgte (1), professor emeritus, dr.phil. Bent Jensen:

01. Sagsøgte (1), professor emeritus, dr.phil. Bent Jensen tilpligtes at anerkende, at have fremsat og udbredt de nedenfor anførte "sigtelser for ... forhold, der er egnet til at ned-sætte den fornærmede {i.e. sagsøger} i medborgeres agtelse:

"Arkiverne har vist, at Jørgen Dragsdahl var KGB-agent," siger Bent Jensen, som beskriver resultaterne af sine arkivstudier i en artikel i denne avis.
[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.14 (bilag 001 - Rb. I / 05 pag. 01 m.).]

Informations tidligere chefredaktør Torben Krogh kom Dragsdahl til undsætning ved at hævde, at enhver redaktør kunne stemples som indflydelsesagent, fordi det hørte med til jobbet at lade sig bespise af udenlandske diplomater. Krogh mente, at han selv havde fået "et usædvanligt godt indblik i de overvejelser og motiver, "der prægede Kremles politik. Hverken Krogh eller andre KGB-kontaktper-soner har dog kunnet påvise en eneste lille oplysning, som resultat af kontakterne. Oplysningerne gik den anden vej.
[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.14 (bilag 003 - Rb. I / 08 pag. 02, af-snit 02 f.ov.).]

Dragsdahl har senere prælet af, at han fik tilkendt et "efter danske forhold pænt beløb og en total tilbagekaldelse af alle beskyldninger fra Ekstra Bladet." Han fik 125.000 kr. I dag kan det dokumenteres, at en stor del af oplysningerne i Ekstra Bladets artikler var sande
[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.14 (bilag 003 - Rb. I / 08 pag. 03, af-snit 03 f.ov.).]

Dragsdahl har selv givet udtryk for, at han "ser frem til, at historikere får adgang til de primære kilder, så diverse myter kan blive afkræftet." Her følger afkræftel-sen af den myte, Dragsdahl selv har kunnet fremlægge i kraft af de lukkede arki-ver.
[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.14 (bilag 003 - Rb. I / 08 pag. 03, af-snit 04 f.ov.).]

Dragsdahl indrømmede nu, at et af hans møder med føringsofficeren Vladimir Mi-nin var blevet forlagt til Roskilde. Som grund angav han, at de to ikke havde øn-sket at blive genkendt. Han oplyste ikke hvorfor.
[Morgenavisen Jyllands-Posten 2007.01.14: Sektion Indblik pag. 03, spalte 03.]

PET mente, at Dragsdahl i virkeligheden var gået langt videre i sit samarbejde med KBG, end han nu ville være ved. PET's formål med 1986-samtalen var at give ham en advarsel ved at afsløre, at man var vidende om hans konspirative omgang med KGB-officerer i Danmark og i udlandet.
[Morgenavisen Jyllands-Posten 2007.01.14: Sektion Indblik pag. 03, spalte 04.]

PET's fortrolige konklusion til eget brug lød således: "Set med KGB-briller har D[ragzdahl]s position [...] været ualmindelig nyttig. Det er ikke uden grund, at han på et tidspunkt i Centret blev benævnt som "nr. 1" i Danmark, men hvor meget man reelt har fået ud af denne agent, kan der kun gisnes om." Dragsdahl var altså ifølge både KGB og PET KGB-agent.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.14 (bilag 003 – Rb. I / 08 pag. 05 afsnit 01f.nd.).]

DIIS-UDREDNINGENS BILLEDE af Dragsdahls meriter er så tilslørende, at det må betegnes, som vildledende. Det hedder blot, at han var "i PETs søgelys i kraft af sine nære kontakter til østblokkens pressefolk såvel i Danmark som i Sovjetunionen."(7) Men der er intet om hans konspirative omgang med KGB-føringsofficerer i Danmark og i udlandet. Og det forties, at PET karakteriserede Dragsdahl som agent. Selv om de danske efterretningstjenester via Gordejvskij fik "en enestående indsigt" i Sovjetunionens operationer i Danmark, er hans oplysninger ikke anvendt, og han er heller ikke som Dragsdahl blevet interviewet i forbindelse med udredningen. DIIS-udrederne har set det samme materiale i PET's arkiv, som denne artikel bygger på, og må derfor vide, at PET anså Jørgen Dragsdahl for at være KGB-agent. Alligevel har man valgt at fortie dette forhold.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.14 (bilag 003 – Rb. I / 08 pag. 06 afsnit 01 .ov.).]

Det er i øvrigt ikke kun Dragsdahl-sagen, som mildt sagt er mangelfuldt belyst i DIIS-udredningen Danmark Under Den Kolde Krig. Det samme gør sig gældende for adskillige andre [her kursiveret] af KGBs danske agenter, villige hjælpere, meddelere og samtalepartnere.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.14 (bilag 003 – Rb. I / 08 pag. 06 afsnit 02 f.ov.).]

Da jeg første gang for omkring to år siden læste de relevante dokumenter i PETs arkiv, blev jeg målløs. Ekstra Bladets påstande var i alt væsentligt sande, og Dragsdahl havde på falsk grundlag fået lukket munden på bladet og endda uretmæssigt fået en stor sum penge presset ud af avisen.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.19 (bilag 004 – Rb. I / 18, pag. 02, afsnit 04 f.ov.).]

Jeg var naturligvis spændt på at se, hvordan den omfattende DIIS-udredning ville behandle denne sag. Udredningen blev offentliggjort i sommeren 2005 og endnu engang blev jeg målløs: I stedet for at give en retvisende fremstilling af Dragsdahls hemmelige (konspirative i PET-jargon) møder med sine føringsofficerer i Danmark og i udlandet, er udredningen fuldkommen tavs.

[Morgenavisen Jyllands-Posten, Internetavisen 2007.01.19, pag. 01, afsnit 03 f.nd.]

Dragsdahl er ganske vist nævnt flere gange i udredningen, men læseren bliver holdt i uvidenhed om arten af hans forhold til KGB, og det forties ganske, at både KGB og PET betegnede ham som agent.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.19 (bilag 004 – Rb. I / 18, pag. 02, afsnit 06 f.ov.).]

Efter alt at dømme var det lykkedes Dragsdahl at forskrække PETs ledelse med henvisninger til krænkelse af privatlivets fred og rigets sikkerhed og andet godt fra havet.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.19 (bilag 004 – Rb. I / 18, pag. 02, afsnit 02 f.nd.).]

Da Dragsdahl om fredagen blev kontaktet af Jyllands-Posten og fik avisens resumé af min artikel, videresendte han den omgående til PET. Formentlig har han også som tidligere mobiliseret indflydelsesrige politikere og embedsmænd. Det var altså den ifølge PET tidligere KGB-agent, det fik PET til at forsøge at bremse min artikel om agenten.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.19 (bilag 004 – Rb. I / 18, pag. 02, afsnit 01 f.nd.).]

Jørgen Dragsdahl bedrev under Den Kolde Krig kampagnejournalistik på basis af falske dokumenter fremstillet af KGB, og dagbladet Information hvor han var ansat, bragte falske spionanklager mod sovjetiske systemkritikere. Det var DESINFORMATION.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.26 (bilag 008 – Rb. I / 34, pag. 01, afsnit 01 f.ov.).]

Dragsdahl og Information lod altså offentligheden forstå, at der efter alt at dømme var tale om et autentisk, amerikansk dokument, og at USA stod bag marxjstiske terrorbanders likvideringer og andre forbrydelser i Europa.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.26 (bilag 008 – Rb. I / 34, pag. 02, afsnit 03 f.nd.).]

Der er imidlertid intet hos Gates om dobbeltbeslutningens "katastrofale følger". Det er helt Dragsdahls egen opfindelse.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.26 (bilag 008 – Rb. I / 34, pag. 04, afsnit 03 f.ov. in fine.).]

Dragsdahls brug af Gordijevskij er lige så betændt. Gordijevskijs fremstilling tegner et billede, der for det første understreger, at der ikke var vestlige planer om et kernevåbenangreb på Sovjetunionen; og at det for det andet var den sovjetiske

ledelses egne konspirationsforestillinger og forfølgelsesvanvid, der frembragte frygten for et vestligt angreb.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.26 (bilag 008 – Rb. I / 34, pag. 04, afsnit 04 f.ov.).]

Her var intet at misforstå. Dragsdahls artikel var 100 pct. ren eller rettere beskidt desinformation.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.26 (bilag 008 – Rb. I / 34, pag. 05, afsnit 02 f.ov.).]

For mig, der altså ikke er jurist, er det som samfundsborger forbløffende, at der blandt jurister kan herske uklarhed om, hvorvidt det er strafbart eller ej at arbejde for en fremmed efterretningstjeneste ved – mod eller uden betaling – at tjene denne magts interesser f.eks. via desinformation.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.02.07 (bilag 016 – Rb. I / 43, pag. 02, afsnit 02 f.ov.).]

Er årelange, intensive og lyssky kontakter til diverse agenter for en totalitær, fjendtlig magt at betragte som omfattet af "privatlivets fred"?

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.02.07 (bilag 016 – Rb. I / 43, pag. 02, afsnit 04 f.ov.).]

Dragsdahl forsøger nu at vinde sympati ved at fremstille sig selv som et patriotisk "vidne", der af egen drift i sin tid henvendte sig til PET for med sine oplysninger at hjælpe den danske hemmelige tjeneste i dens arbejde. Han henvendte sig imidlertid, fordi han følte jorden brænde under sig, idet han var blevet bekendt med, at PET havde ham i søgelyset.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.02.07 (bilag 016 – Rb. I / 43, pag. 02, afsnit 02 f.nd.).]

Han fortav sine konspirative møder med KGB-agenter på mystiske steder i Danmark og i udlandet. Han bekræftede dem først – og meget modstræbende – otte måneder senere, da han blev tilsagt af PET, og punkt for punkt måtte indrømme de forhold, tjenesten var vidende om og håndfast kunne dokumentere.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.02.07 (bilag 016 – Rb. I / 43, pag. 02, afsnit 02 f.nd.).]

Det var i kraft af politisk beskyttelse, at Dragsdahl dengang kunne triumfere, og at der blev begået en uret mod Ekstra Bladet og dets dygtige journalister. Har dette forhold slet ingen interesse? Er der slet ingen kollegial harme over, at kolleger dengang blev ofre for et justitsmord? Tilsyneladende ikke. Ekstra Bladet er jo ikke som Information en fin, intellektuel og venstreorienteret avis, der læses af de kloge på universiteterne og andre fine steder.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.02.07 (bilag 016 – Rb. I / 43, pag. 03, afsnit 03 f.nd.).]

Og min kritik af DIIS-udredningen går på, at den fortier, at PET karakteriserede Dragsdahl som "agent", selv om DIIS-udrederne havde kendskab til PETs vurdering. Jeg mener naturligvis heller ikke, at en PET-medarbejders vurdering er det endelige bevis for noget som helst. Men PETs opfattelse kom jo ikke ud af den blå luft - det var en konklusion, der blev nået, efter at Dragsdahl skridt for skridt blev nødt til at vedgå en række konspiratoriske møder (som han først havde forsøgt at lyve sig fra), fordi PET var i stand til at dokumentere disse ting.

Og en hovedkilde til PETs viden var, som alle ved, dobbeltagenten Oleg Gordijevskij.

[Weekendavisen for den 2007.02.09 (bilag 014 – Rb. I / 44, pag. 01, afsnit 01 f.nd.).]

Jeg har f.eks. påvist, at JD i sin gengivelse af en amerikansk artikel skrev det stik modsatte af, hvad den pågældende artikel indeholdt. Dvs. jeg påviste, at han bedrev desinformation eller for at sige det ligeud: Udbredte løgn. Og det er ikke et enestående tilfælde.

[INTERNETAVISEN Jyllands-Posten for den 2007.02.27 (bilag 17 – Rb. I / 53, pag. 02, afsnit 02 f.ov.).]

I det følgende vil jeg forholde mig til noget få eksempler på JDs utrolig betændte forhold til sandheden – det der i KGB-jargon hedder desinformatsija.

[Information for den 2007.05.02 – bilag 222 – Rb. I / 61, pag. 01, afsnit 02 f.nd.]

I skrivelsen hedder det, at PET ikke "umiddelbart" mener sig i stand til at afgøre, om referatet udtrykker institutionens opfattelse eller alene en medarbejders personlige vurdering. Ved at klippe og klistre får JD det til, at skrivelsen fastslår, at referatet "alene" er "udtryk for den pågældende medarbejders personlige vurdering af sagen". En 100 pct. løgn.

[Information for den 2007.05.02 – bilag 222 – Rb. I / 61, pag. 02, afsnit 02 f.ov.]

Harris kritiserede derimod venstreorienterede for konsekvent at have haft en forkert opfattelse af Sovjetunionen og for at have talt for tilpasning. Den kolde Krig var endt med en drønende sejr for "den demokratisk-kapitalistiske ideologi og dens system". Dragsdahls artikel var 100 pct. ren – eller rettere – snarset desinformation.

[Information for den 2007.05.02 – bilag 222 – Rb. I / 61, pag. 02, afsnit 04 f.ov.]

JDs hykleri er kvalmende. Det var et skændigt makværk, som KGB ikke kunne have lavet bedre.

[Information for den 2007.05.02 – bilag 222 – Rb. I / 61, pag. 03, afsnit 04 f.nd.]

De fem eksempler er kun et mindre udvalg af JDs mangeårige desinformationsvirksomhed. Og de er ikke de værste.

[Information for den 2007.05.02 – bilag 222 – Rb. I / 61, pag. 03, afsnit 02 f.nd.]

Alle de oplysninger, som PET oprindeligt havde fået fra Gordijevskij, de viser sig stort set, at være rigtige. Det eneste punkt, hvor Dragsdahl ikke ville vedgå, var, at han havde fået penge. Jeg vil være så fræk, i hvert fald i denne forsamling, og sige, at det er formentlig, fordi PET ikke er i stand til at bevise, fordi bogholderiet, det befinder sig i KGB's hovedkvarter i Moskva, og det har PET ikke adgang til. Jeg er helt sikker – jeg kan ikke vide det – men jeg er ret sikker på, at Gordijevskij også på det tidspunkt, også på det punkt taler sandt.

[Udtalelse fremsat under frokostsymposium den 2007.05.10 arrangeret af "CEPOS Center for Politiske Studier" (bilag 026 – Rb. I / 62) + bånd.]

Fælles for de to sager er ikke mindst det forhold, at G's oplysninger kunne bekræftes af PET's egen efterforskning.

[Morgenavisen Jyllands-Posten for den 2007.07.18 – bilag 186 – Rb. II / 28, pag. 01, afsnit 03 f.nd.]

Og det er direkte forkert, når man påstår, at PET hovedsagelig kun havde Gordijevskij-materialet at støtte sig til. Det var som sagt PET's egen årelange og grundige efterforskning, der bekræftede Gordijevskijs oplysninger.

[Morgenavisen Jyllands-Posten for den 2007.07.18 – bilag 186 – Rb. II / 28, pag. 04, afsnit 02 f.ov.]

Man forstår Jørgen Dragsdahls glæde over kommissionens taskenspilleri. Han er selv ekspert på området. Men det har som sagt ikke interesseret Den kongelige Kommission.

[Morgenavisen Jyllands-Posten for den 2007.07.18 – bilag 186 – Rb. II / 28, pag. 04, afsnit 01 f.nd.]

02. Sagsøgte (1), professor emeritus, dr.phil. Bent Jensen idømmes straf – principalt en betinget frihedsstraf og en tillægsbøde, subsidiært en bøde.
Alt i medfør af straffelovens § 268 og/eller § 267.
03. De ærefornærmende sigtelser kendes ubeføjet, jfr. straffelovens § 273, stk. 1.
04. Sagsøgte (1), professor emeritus, dr.phil. Bent Jensen tilpligtes helt eller delvis in solidum med sagsøgte (2) - (5) at betale sagsøger kr. 400.000,00 i godtgørelse for den skete krænkelse med tillæg af sædvanlig procesrente af kr. 250.000,00 regnet fra udtagelsen af stævning og af kr. 150.000,00 fra den 2007.04.23.

Subsidiært:

01. Sagsøgte (1), professor emeritus, dr.phil. Bent Jensen tilpligtes at anerkende, at have fremsat og udbredt de nedenfor anførte "sigtelser for ... forhold, der er egnet til at ned-sætte den fornærmede {i.e. sagsøger} i medborgeres agtelse:

Dragsdahl har senere pralet af, at han fik tilkendt et "efter danske forhold pænt beløb og en total tilbagekaldelse af alle beskyldninger fra Ekstra Bladet." Han fik 125.000 kr. I dag kan det dokumenteres, at en stor del af oplysningerne i Ekstra Bladets artikler var sande

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.14 (bilag 003 – Rb. I / 08 pag. 03, afsnit 03 f.ov.).]

Dragsdahl har selv givet udtryk for, at han "ser frem til, at historikere får adgang til de primære kilder, så diverse myter kan blive afkræftet." Her følger afkræftelsen af den myte, Dragsdahl selv har kunnet fremlægge i kraft af de lukkede arkiver.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.14 (bilag 003 – Rb. I / 08 pag. 03, afsnit 04 f.ov.).]

Dragsdahl indrømmede nu, at et af hans møder med føringsofficeren Vladimir Minin var blevet forlagt til Roskilde. Som grund angav han, at de to ikke havde ønsket at blive genkendt. Han oplyste ikke hvorfor.

[Morgenavisen Jyllands-Posten 2007.01.14: Sektion Indblik pag. 03, spalte 03.]

PET mente, at Dragsdahl i virkeligheden var gået langt videre i sit samarbejde med KGB, end han nu ville være ved. PET's formål med 1986-samtalen var at give ham en advarsel ved at afsløre, at man var vidende om hans konspirative omgang med KGB-officerer i Danmark og i udlandet.

[Morgenavisen Jyllands-Posten 2007.01.14: Sektion Indblik pag. 03, spalte 04.]

PET's fortrolige konklusion til eget brug lød således: "Set med KGB-briller har D[ragdahl]s position [...] været ualmindelig nyttig. Det er ikke uden grund, at han på et tidspunkt i Centret blev benævnt som "nr. 1" i Danmark, men hvor meget man reelt har fået ud af denne agent, kan der kun gisnes om." Dragsdahl var altså ifølge både KGB og PET KGB-agent.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.14 (bilag 003 – Rb. I / 08 pag. 05 afsnit 01f.nd.)]

DIIS-UDREDNINGENS BILLEDE af Dragsdahls meriter er så tilslørende, at det må betegnes, som vildledende. Det hedder blot, at han var "i PETs søgelys i kraft af sine nære kontakter til østblokkens pressefolk såvel i Danmark som i Sovjetunio-

nen."(7) Men der er intet om hans konspirative omgang med KGB-føringsofficerer i Danmark og i udlandet. Og det forties, at PET karakteriserede Dragsdahl som agent. Selv om de danske efterretningstjenester via Gordejevskij fik "en enestående indsigt" i Sovjetunionens operationer i Danmark, er hans oplysninger ikke anvendt, og han er heller ikke som Dragsdahl blevet interviewet i forbindelse med udredningen. DIIS-udrederne har set det samme materiale i PET's arkiv, som denne artikel bygger på, og må derfor vide, at PET anså Jørgen Dragsdahl for at være KGB-agent. Alligevel har man valgt at fortie dette forhold.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.14 (bilag 003 – Rb. I / 08 pag. 06 afsnit 01 f.ov.).]

Det er i øvrigt ikke kun Dragsdahl-sagen, som mildt sagt er mangelfuldt belyst i DIIS-udredningen Danmark Under Den Kolde Krig. Det samme gør sig gældende for adskillige andre [her kursiveret] af KGBs danske agenter, villige hjælpere, meddelere og samtalepartnere.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.14 (bilag 003 – Rb. I / 08 pag. 06 afsnit 02 f.ov.).]

Da jeg første gang for omkring to år siden læste de relevante dokumenter i PETs arkiv, blev jeg målløs. Ekstra Bladets påstande var i alt væsentligt sande, og Dragsdahl havde på falsk grundlag fået lukket munden på bladet og endda uretmæssigt fået en stor sum penge presset ud af avisen.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.19 (bilag 004 – Rb. I / 18, pag. 02, afsnit 04 f.ov.).]

Jeg var naturligvis spændt på at se, hvordan den omfattende DIIS-udredning ville behandle denne sag. Udredningen blev offentliggjort i sommeren 2005 og endnu engang blev jeg målløs: I stedet for at give en retvisende fremstilling af Dragsdahls hemmelige (konspirative i PET-jargon) møder med sine føringsofficerer i Danmark og i udlandet, er udredningen fuldkommen tavs.

[Morgenavisen Jyllands-Posten, Internetavisen 2007.01.19, pag. 01, afsnit 03 f.nd.]

Dragsdahl er ganske vist nævnt flere gange i udredningen, men læseren bliver holdt i uvidenhed om arten af hans forhold til KGB, og det forties ganske, at både KGB og PET betegnede ham som agent.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.19 (bilag 004 – Rb. I / 18, pag. 02, afsnit 06 f.ov.).]

Efter alt at dømme var det lykkedes Dragsdahl at forskrække PETs ledelse med henvisninger til krænkelse af privatlivets fred og rigets sikkerhed og andet godt fra havet.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.19 (bilag 004 – Rb. I / 18, pag. 02, afsnit 02 f.nd.).]

Da Dragsdahl om fredagen blev kontaktet af Jyllands-Posten og fik avisens resumé af min artikel, videresendte han den omgående til PET. Formentlig har han også som tidligere mobiliseret indflydelsesrige politikere og embedsmænd. Det var altså den ifølge PET tidligere KGB-agent, det fik PET til at forsøge at bremse min artikel om agenten.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.19 (bilag 004 – Rb. I / 18, pag. 02, afsnit 01 f.nd.).]

Og min kritik af DIIS-udredningen går på, at den fortier, at PET karakteriserede Dragsdahl som "agent", selv om DIIS-udrederne havde kendskab til PETs vurdering. Jeg mener naturligvis heller ikke, at en PET-medarbejders vurdering er det endelige bevis for noget som helst. Men PETs opfattelse kom jo ikke ud af den blå luft - det var en konklusion, der blev nået, efter at Dragsdahl skridt for skridt blev nødt til at vedgå en række konspiratoriske møder (som han først havde forsøgt at lyve sig fra), fordi PET var i stand til at dokumentere disse ting.

Og en hovedkilde til PETs viden var, som alle ved, dobbeltagenten Oleg Gordijevskij.

[Weekendavisen for den 2007.02.09 (bilag 014 – Rb. I / 44, pag. 01, afsnit 01 f.nd.)]

Jeg har f.eks. påvist, at JD i sin gengivelse af en amerikansk artikel skrev det stik modsatte af, hvad den pågældende artikel indeholdt. Dvs. jeg påviste, at han bedrev desinformation eller for at sige det ligeud: Udbredte løgn. Og det er ikke et enestående tilfælde.

[INTERNETAIVISEN Jyllands-Posten for den 2007.02.27 (bilag 17 – Rb. I / 53, pag. 02, afsnit 02 f.ov.).]

Alle de oplysninger, som PET oprindeligt havde fået fra Gordijevskij, de viser sig stort set, at være rigtige. Det eneste punkt, hvor Dragsdahl ikke ville vedgå, var, at han havde fået penge. Jeg vil være så fræk, i hvert fald i denne forsamling, og sige, at det er formentlig, fordi PET ikke er i stand til at bevise, fordi bogholderiet, det befinder sig i KGB's hovedkvarter i Moskva, og det har PET ikke adgang til. Jeg er helt sikker – jeg kan ikke vide det – men jeg er ret sikker på, at Gordijevskij også på det tidspunkt, også på det punkt taler sandt.

[Udtalelse fremsat under frokostsymposium den 2007.05.10 arrangeret af "CEPOS Center for Politiske Studier" (bilag 026 – Rb. I / 62) + bånd.]

02. Sagsøgte (1), professor emeritus, dr.phil. Bent Jensen idømmes straf – principalt en betinget frihedsstraf og en tillægsbøde, subsidiært en bøde.

Alt i medfør af straffelovens § 268 og/eller § 267.

03. De ærefornærmende sigtelser kendes ubeføjet, jfr. straffelovens § 273, stk. 1.
04. Sagsøgte (1), professor emeritus, dr.phil. Bent Jensen tilpligtes at anerkende, at have været uberettiget til at fremsætte de nedenfor anførte udsagn:

"Arkiverne har vist, at Jørgen Dragsdahl var KGB-agent," siger Bent Jensen, som beskriver resultaterne af sine arkivstudier i en artikel i denne avis.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.14 (bilag 001 – Rb. I / 05 pag. 01 m.)]

Informations tidligere chefredaktør Torben Krogh kom Dragsdahl til undsætning ved at hævde, at enhver redaktør kunne stemples som indflydelsesagent, fordi det hørte med til jobbet at lade sig bispise af udenlandske diplomater. Krogh mente, at han selv havde fået "et usædvanligt godt indblik i de overvejelser og motiver, "der prægede Kremles politik. Hverken Krogh eller andre KGB-kontaktpersoner har dog kunnet påvise en eneste lille oplysning, som resultat af kontakterne. Oplysningerne gik den anden vej.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.14 (bilag 003 – Rb. I / 08 pag. 02, afsnit 02 f.ov.)]

Jørgen Dragsdahl bedrev under Den Kolde Krig kampagnejournalistik på basis af falske dokumenter fremstillet af KGB, og dagbladet Information hvor han var ansat, bragte falske spionanklager mod sovjetiske systemkritikere. Det var DESINFORMATION.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.26 (bilag 008 – Rb. I / 34, pag. 01, afsnit 01 f.ov.)]

Dragsdahl og Information lod altså offentligheden forstå, at der efter alt at dømme var tale om et autentisk, amerikansk dokument, og at USA stod bag marxistiske terrorbanders likvideringer og andre forbrydelser i Europa.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.26 (bilag 008 – Rb. I / 34, pag. 02, afsnit 03 f.nd.)]

Der er imidlertid intet hos Gates om dobbeltbeslutningens "katastrofale følger". Det er helt Dragsdals egen opfindelse.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.26 (bilag 008 – Rb. I / 34, pag. 04, afsnit 03 f.ov. in fine).]

Dragsdahls brug af Gordijevskij er lige så betændt. Gordijevskijs fremstilling tegner et billede, der for det første understreger, at der ikke var vestlige planer om et kernevåbenangreb på Sovjetunionen; og at det for det andet var den sovjetiske

ledelses egne konspirationsforestillinger og forfølgelsesvanvid, der frembragte frygten for et vestligt angreb.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.26 (bilag 008 – Rb. I / 34, pag. 04, afsnit 04 f.ov.).]

Her var intet at misforstå. Dragsdahls artikel var 100 pct. ren eller rettere beskidt desinformation.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.01.26 (bilag 008 – Rb. I / 34, pag. 05, afsnit 02 f.ov.).]

For mig, der altså ikke er jurist, er det som samfundsborger forbløffende, at der blandt jurister kan herske uklarhed om, hvorvidt det er strafbart eller ej at arbejde for en fremmed efterretningstjeneste ved – mod eller uden betaling – at tjene denne magts interesser f.eks. via desinformation.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.02.07 (bilag 016 – Rb. I / 43, pag. 02, afsnit 02 f.ov.).]

Er årelange, intensive og lyssky kontakter til diverse agenter for en totalitær, fjendtlig magt at betragte som omfattet af "privatlivets fred"?

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.02.07 (bilag 016 – Rb. I / 43, pag. 02, afsnit 04 f.ov.).]

Dragsdahl forsøger nu at vinde sympati ved at fremstille sig selv som et patriotisk "vidne", der af egen drift i sin tid henvendte sig til PET for med sine oplysninger at hjælpe den danske hemmelige tjeneste i dens arbejde. Han henvendte sig imidlertid, fordi han følte jorden brænde under sig, idet han var blevet bekendt med, at PET havde ham i søgelyset.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.02.07 (bilag 016 – Rb. I / 43, pag. 02, afsnit 02 f.nd.).]

Han fortav sine konspirative møder med KGB-agenter på mystiske steder i Danmark og i udlandet. Han bekræftede dem først – og meget modstræbende – otte måneder senere, da han blev tilsagt af PET, og punkt for punkt måtte indrømme de forhold, tjenesten var vidende om og håndfast kunne dokumentere.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.02.07 (bilag 016 – Rb. I / 43, pag. 02, afsnit 02 f.nd.).]

Det var i kraft af politisk beskyttelse, at Dragsdahl dengang kunne triumfere, og at der blev beogået en uret mod Ekstra Bladet og dets dygtige journalister. Har dette forhold slet ingen interesse? Er der slet ingen kollegial harme over, at kolleger dengang blev ofre for et justitsmord? Tilsyneladende ikke. Ekstra Bladet er jo ikke som Information en fin, intellektuel og venstreorienteret avis, der læses af de kloge på universiteterne og andre fine steder.

[Internetavisen Jyllands-Posten 2007.02.07 (bilag 016 – Rb. I / 43, pag. 03, afsnit 03 f.nd.)]

I det følgende vil jeg forholde mig til nogle få eksempler på JDs utrolig betændte forhold til sandheden – det der i KGB-jargon hedder desinformatsija.

[Information for den 2007.05.02 – bilag 222 – Rb. I / 61, pag. 01, afsnit 02 f.nd.]

I skrivelsen hedder det, at PET ikke "umiddelbart" mener sig i stand til at afgøre, om referatet udtrykker institutionens opfattelse eller alene en medarbejders personlige vurdering. Ved at klippe og klistre får JD det til, at skrivelsen fastslår, at referatet "alene" er "udtryk for den pågældende medarbejders personlige vurdering af sagen". En 100 pct. løgn.

[Information for den 2007.05.02 – bilag 222 – Rb. I / 61, pag. 02, afsnit 02 f.ov.]

Harris kritiserede derimod venstreorienterede for konsekvent at have haft en forkert opfattelse af Sovjetunionen og for at have talt for tilpasning. Den kolde Krig var endt med en drønende sejr for "den demokratisk-kapitalistiske ideologi og dens system". Dragsdahls artikel var 100 pct. ren – eller rettere – snavset desinformation.

[Information for den 2007.05.02 – bilag 222 – Rb. I / 61, pag. 02, afsnit 04 f.ov.]

JDs hykleri er kvalmende. Det var et skændigt makværk, som KGB ikke kunne have lavet bedre.

[Information for den 2007.05.02 – bilag 222 – Rb. I / 61, pag. 03, afsnit 04 f.nd.]

De fem eksempler er kun et mindre udvalg af JDs mangeårige desinformationsvirksomhed. Og de er ikke de værste.

[Information for den 2007.05.02 – bilag 222 – Rb. I / 61, pag. 03, afsnit 02 f.nd.]

Fælles for de to sager er ikke mindst det forhold, at G's oplysninger kunne bekræftes af PET's egen efterforskning.

[Morgenavisen Jyllands-Posten for den 2007.07.18 – bilag 186 – Rb. II / 28, pag. 01, afsnit 03 f.nd.]

Og det er direkte forkert, når man påstår, at PET hovedsagelig kun havde Gordijevskij-materialet at støtte sig til. Det var som sagt PET's egen årelange og grundige efterforskning, der bekræftede Gordijevskijs oplysninger.

[Morgenavisen Jyllands-Posten for den 2007.07.18 – bilag 186 – Rb. II / 28, pag. 04, afsnit 02 f.ov.]

Man forstår Jørgen Dragsdahls glæde over kommissionens taskespilleri. Han er selv ekspert på området. Men det har som sagt ikke interesseret Den kongelige Kommission.

[Morgenavisen Jyllands-Posten for den 2007.07.18 – bilag 186 – Rb. II / 28, pag. 04, afsnit 01 f.nd.]

05. Sagsøgte (1), professor emeritus, dr.phil. Bent Jensen tilpligtes helt eller delvis in solidum med sagsøgte (2) - (5) at betale sagsøger kr. 400.000,00 i godtgørelse for den ved de påklagede udsagn påførte krænkelse med tillæg af sædvanlig procesrente af kr. 250.000,00 regnet fra udtagelsen af stævning og af kr. 150.000,00 fra den 2007.04.23.

For så vidt angår sagsøgte (2), ansvarshavende chefredaktør Carsten Juste, sagsøgte (3), redaktionschef John Hansen, sagsøgte (4), journalist Jette Elbæk Maressa og sagsøgte (5), journalist Sanne Gram:

01. Sagsøgte (2), ansvarshavende chefredaktør Carsten Juste, sagsøgte (3) redaktionschef John Hansen, sagsøgte (4), journalist Jette Elbæk Maressa og sagsøgte (5) journalist Sanne Gram tilpligtes at anerkende, at have fremsat og udbredt de nedenfor anførte "sigtelser for ... forhold, der er egnet til at nedsætte den fornærmede {i.e. sagsøger} i medborgeres agtelse:

**Forsker anklager
journalist for
KGB-samarbejde**

***Den Kolde Krig:** Historieprofessor Bent Jensen har som den første gennemgået Politiets Efterretningstjenestes dokumenter om journalist Jørgen Dragsdahl: Han var agent for KGB, konkluderer professoren. Dragsdahl erkender betænkelig nærkontakt med KB; men afviser agentanklage og beskylder Bent Jensen for fusk.
[Morgenavisen Jyllands-Posten 2007.01.14, Forsiden: Overskrift og brødtekst.]*

Foto/Fotostat udvisende sagsøger med et "KGB-slips".

*(Af John Hansen, Jette Elbæk Maressa og Sanne Gram)
Journalist Jørgen Dragsdahl var agent for Sovjetunionens efterretningstjeneste KGB, i 1970'erne og 1980'erne. Så værdifuld på den anden side af jerntæppet, at KGB's hovedkvarter i Moskva kaldte Dragsdahl for "nr. 1" i Danmark. Det er historikeren, professor ved Syddansk Universitet Bent Jensens konklusion, efter at han som den første har haft adgang til dokumenter om Dragsdahl-sagen i PET's arkiver.
"Arkiverne har vist, at Jørgen Dragsdahl var KGB-agent", siger Bent Jensen, som beskriver resultaterne af sine arkivstudier i en artikel i denne avis.*

[Morgenavisen Jyllands-Posten 2007.01.14, Forsiden sp. 01.]

Morgenavisen Jyllands-Posten har talt med flere kilder, som kender til sagen. Deres samstemmende billede er, at grænsen til egentlig agentvirksomhed er hårfin, men flere fremhæver samtidig, at tilfældet Dragsdahl er et klassisk eksempel på, hvordan den kommunistiske påvirkning under Den Kolde Krig foregik.

[Morgenavisen Jyllands-Posten 2007.01.14: Sektion Indblik pag. 01.]

De kaldte ham

nr. 1 < *Foto/Fotostat.* >

[Morgenavisen Jyllands-Posten 2007.01.14: Sektion Indblik pag. 02 f.ov.]

Den Kolde Krig: Var
 Jørgen Dragsdahl
 sovjetisk agent i
 1980'erne? Mistanken
 mod den kendte
 Information-journalist
 har været luftet før - og
 afvist af retten - men i dag
 fremlægger professor
 Bent Jensen nye
 oplysninger. Det fremgår
 af nyåbnede arkiver, at
 Politiets Efterretnings-
 tjeneste overvågede
 Jørgen Dragsdahl og i
 interne dokumenter
 beskrev ham som agent.
 KGB-hovedkvarteret i
 København kaldte ham
 ifølge PET "nr. 1" i
 Danmark.

[Morgenavisen Jyllands-Posten 2007.01.14: Sektion Indblik pag. 02, sp. 00.]

*Bent Jensen er i gang med
 et større forskningsprojekt
 om Danmark under
 Den Kolde Krig. Han har valgt
 særskilt at offentliggøre sine
 fund om Jørgen Dragsdahl
 i denne redegørelse, hvor
 han også går i rette med*

DIIS-udredningen.

"Danmark under Den Kolde Krig". DIIS-forskerne har haft adgang til det samme afklassificerede arkivmateriale som Bent Jensen, men de nævner ikke, at PET omtalte Jørgen Dragsdahl som "agent" for KGB.

[Morgenavisen Jyllands-Posten 2007.01.14: Sektion Indblik pag. 02, sp. 00.]

02. Sagsøgte (2), ansvarshavende chefredaktør Carsten Juste, sagsøgte (3) redaktionschef John Hansen, sagsøgte (4), journalist Jette Elbæk Maressa og sagsøgte (5) journalist Sanne Gram idømmes straf i medfør af straffelovens § 267.
03. De ærefornærmende sigtelser kendes ubeføjet, jfr. straffelovens § 273, stk. 1.
04. Sagsøgte (2), ansvarshavende chefredaktør Carsten Juste, sagsøgte (3) redaktionschef John Hansen, sagsøgte (4), journalist Jette Elbæk Maressa og sagsøgte (5) journalist Sanne Gram tilpligtes helt eller delvis in solidum med sagsøgte (1) at betale sagsøger kr. 400.000,00 i godtgørelse for den skete krænkelse med tillæg af sædvanlig procesrente af kr. 250.000,00 regnet fra udtagelsen af stævning og af kr. 150.000,00 fra den 2007.04.23.

Af DE SAGSØGTES PROCESSKRIFT C af 2010.03.10 fremgår:

I stævningen påtalte sagsøgeren 11 udsagn i forhold til sagsøgte 1, professor Bent Jensen og 6 udsagn i forhold til de øvrige sagsøgte. I replikken blev medtaget yderligere et udsagn i forhold til sagsøgte 1, og endelig blev der i sagsøgerens processkrift medtaget et nyt udsagn.

Imidlertid fremgår det af sagsøgerens påstandsdokument af 15. februar 2010, at yderligere 20 udsagn nu påtales i forhold til sagsøgte 1.

Påstandsdokumentet indeholder således i alt 33 udsagn, der påtales i forhold til sagsøgte 1.

Som oplyst under det telefoniske retsmøde den 3. ds. gør jeg til støtte for de for sagsøgte 1 nedlagte påstande yderligere gældende, at der er indtrådt forældelse vedrørende de 20 udsagn, der først er påtalt i påstandsdokumentet af 15. februar 2010. Herom henviser jeg til straffelovens § 96, stk. 1.

Jeg gør yderligere gældende, at der vedrørende 16 af de udsagn, der først er medtaget i påstandsdokumentet, tillige er indtrådt forældelse i relation til påstanden om mortifikation, jfr. herved straffelovens § 76, stk. 5 (*retteligen: § 96, stk. 5*).

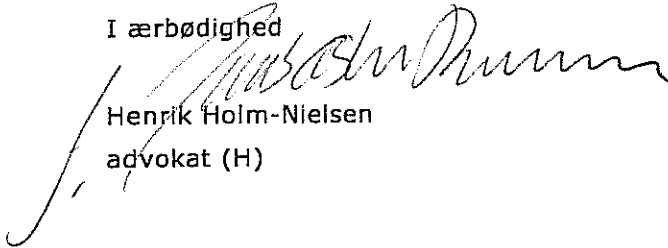
Af Kommenteret straffelov Almindelig del – Kommenteret af Vagn Greve et.al. (8. omarbejdede udgave 2005) pag. 463, l. 11 f.ov. fremgår:

§ 96 regulerer ikke strafansvarets forældelse, men fastsætter frister for anlæggelse af privat søgsmål eller for at begære offentlig påtale. Bestemmelsen er således en processuel bestemmelse.

Til støtte for den i forhold til sagsøgte 1), professor emeritus, dr. phil. Bent Jensen subsidiært nedlagte påstand (04) agtes påberåbt, at sagsøger har fornøden retlig interesse i at få domfældt sagsøgte 1), professor emeritus, dr. phil. Bent Jensen i overensstemmelse hermed.

København, den 24. marts 2010

I ærbødighed

Henrik Holm-Nielsen
advokat (H)